

Panun pakinoita

Teatteriasioita.

Oulun Näyttämön johtaja vaihtuu, luin lauantain Kaiusta. Teatterinystävää uutinen heti hätkähdytti, mutta kun samalla totesin, että vaihdos merkitsee vakinaistuttamista, taas pitkästä ajasta, se luonnollisesti ilahdutti. Uusi johtaja on Yrjö Kianne Helsingin Työväenteatterista. Kaikista vaikeuksistaan huolimatta teatteri siis ensi syksynä yrittää ammattitaitoisena näyttelijän johdolla jatkaa työskentelyään, ylläpitää tulta monasti niin heikosti palaneessa lampussa. Samaisesta uutisesta ei pääse selville siitä, jääkö nykyinen johtaja Torsten Orell edelleen näyttämölle, mutta todennäköisesti ja toivottavasti niin tapahtuu.

Sinä murheen päivänä, jolloin sodanaikaisissa olosuhteissa monella tavoin ansiokkaasti toiminut näyttämömme henkilökunta hajaantui rauניותuneen teatteritalon ympäriltä, hajaantui kuin akanat tuuleen, tuntui todella aika synkältä, mutta kun syksy lähestyi otti Torsten Orell onneksi käsiinsä johdon, keräsi ympärilleen pienen joukon ja ryhtyi jatkamaan työtä, jota Jouko Paavolan johdolla viimeksi pari vuotta oli täällä harjoitettu. Johtaja Orellin an-

siot soihdunkantajana tänä välikautena, joka olisi voinut muodostua turmiolliseksi kerta kaikkiaan, ovat erittäin suuret ja muistiinmerkitsemisen arvoiset. Pieni kiitos jo tässä yhteydessä ei liene pois paikaltaan!

Muitakin muutoksia näyttämön henkilökunnassa tapahtuu, kuten luimme. Kaivatessamme tuttujien "tyyppien" näkemistä toivomme samalla, että uudet "ammattilaiset" jaksaisivat viihtyä täällä ja että heille vähitellen voitaisiin tarjota jotain helpoituksiakin vaikeassa työssänsä. Sitten: luulen tulkitsevani koko oululaisen teatteriyleisön — myös niiden, jotka sitä ovat vain teoriasa — mielipiteen esittäessäni toivomuksen, että jälleen pitkästä ajasta näkisimme rouva Alice Lylyn näyttämöllämme, mikäli hän nyt pysyy paikkakunnalla! Mitenkähän lie johtajakysymyksen laita, olisikohan siinäkin menty merta edemmäs kalaan, vai eikö muuta mahdollisuutta ollut!

Samaisessa Kaiussa, josta aloitin, kirjoittaa veli Jöke kaupungintalon eli seurahuoneen juhlasalista "korkeaveisuus", jonka täydellisesti allekirjoitan. Mutta se koira kalahtaa jne. Kun minulla puolestani oli tuonnoisen teatteritalokeskustelun yhteydessä kunnia esittää eräitä mielipi-

teitä, jotka koskivat kunnan juhlasalimme käyttämistä teatterihuoneustona, vakituisesti, ja kun Jöke totea, että olisi ollut "raakalaisteko" kauniin ja erinomaisen konserttisalin tuhoaminen vain sen takia, että tilapäisesti saataisiin ratkaistuksi teatteritalokysymys, on minun mielestäni pakko vielä kajota asiaan parilla sanalla, vaikka olenkin nyt vakuutettu siitä, ettei olisi kaupungillemme onneksi, ei edes teatterillemme, jos näin olisi menetelty.

Teatterin sijoittaminen vakituisesti, joskin toistaiseksi kaupungintalon juhlasaliin olisi merkinnyt sitä, että Torikadun puoleisen juhlasalin päähän olisi rakennettu flyygei, joka palosuojelun kannalta täydellisesti olisi eristetty vanhasta rakennuksesta, ja johon olisi sijoitettu näyttämö, pukuhuone ja varastohuoneita jne. Ja saliin olisi sijoitettu kohoava penkitö, joka tarpeen tullen olisi voitu poistaa esim. tanssiaisia varten, mihin, se tietenkin olisi ollut vaikea kysymys, ellei niitä kahta valopihaa siinä sivustoilla olisi käytetty hyväksi. Mitään itse salille ei olisi tehty, vaan olisi tuo muistorikas juhlayhtymämme jäänyt sellaisenaan pävelemaan tulevia oululaispolvia. Ennalleen olisivat jääneet seiniä kiertävät pylväät ja koristelut, edelleen olisi katsoja ja kuuntelija saanut lepuutella silmiään kattomaalauksissa, jotka tuokiossa kykenevät siirtämään ihmisen aivan toiseen vuosisataan,

edelleen olisivat valot loistaneet vanhoista kruunuista.

Näin, siis rakentamalla flyygei, on, kuten ystävänä ja ammattiveljeni ent. oululainen Helsingissä otti asiasta selvää, kuulusta Vanhan Ylioppilastalon juhlasalista jalkikäteeseen tehty teatterihuoneusto eikä itse salin kauneus ole siitä mitenkään kärsinyt, kuten jokainen siellä käynyt tietää. Mutta ehkäpä Jöken pakina tältäkin kohdaltaan oli paikallaan, sillä onhan voinut esiintyä joitain funkistyyllisiäkin uudistajia. Mutta se siitä, sillä paitsi, että kaupungin viranomaiset ovat asettuneet tällaista ehdotusta vastustamaan, kuulemma rakennusteknillisistä ym. syistä, olen puolestani itekin tullut siihen tulokseen, että teatterin sijoittaminen kaupungintaloon jatkuvaisuudessa ja tuollaisen "keisarinleikkauksen" jälkeen sitoisi sen siihen aivan liian pitkäksi ajaksi. Sillä eihän Oulussa tietenkään mihinkään voitaisi enää siten ryhtyä, kun edes auttavasti tul-taisiin toimeen! Ja kuitenkin teatteri tarvitsee oman, vaikka kuinkakin vaatimattoman, suojan, jossa se voi sekä oleilla, harjoitella että näytellä. Kun taas, jos kunnan juhlasalimme sille olisi pyhitetty, kaupungin muu taide-elämä olisi kärsinyt ja se olisi taas yhtä pitkää kuin leveää.

Kuten näin ollen oli koko tämä pakinakin! Mutta jottei totuus unoh-tuisi!

P a n u.